

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۱ مارچ ۲۰۲۰

کدام یک خود را ارزان فروخت: "دونالد ترمپ" و "یا غنی احمدزی"؟

سه شنبه- ۲۰ حوت ۱۳۹۸ - کابل: اگر به خاطر تان مانده باشد، به محض علنی شدن چند بند از توافقنامه "صلح" بین طالب و امریکا، "غنی احمدزی" خیلی صریح و به گفته خودش "واضح" اعلام داشت که "رهائی زندانیان طالب، صرف از صلاحیت دولت افغانستان است و من نمی توانم یک مشت جنایتکار و قاتل را که دست شان به خون جوانان، پیران، زنان و کودکان این وطن آغشته اس از بند رها نمایم". - نقل به مضمون از دو سخنرانی "غنی احمدزی" در کابل و جلال آباد-

این سخنرانی ها به همان اندازه که از جانب مردم خوشباور و ساده دل کشور ما که نه تنها شناخت منطقی از "غنی احمدزی" ندارند، بلکه از دنیای سیاست صرف ظواهر مسأله را می توانند ببینند، با آن که زمان "هورا" کشیدن گذشته است، با صدای بلند با نعره تکبیر مگر خاموشانه از جانب متحدان خلقی "غنی احمدزی" با "هورا" همراهی شد. حتا کسانی هم پیدا شدند که آشکارا به تعریف و تمجید از وی پرداخته، خلاف "عبدالله عبدالمود" که موافقتش را به رهائی زندانیها اعلام نموده بود و بحق باز هم چسب خاین را بر پیشانی دریافت داشته بود، چیزی نمانده بود که لقب "قهرمان ملی" را نیز به وی ارزانی دارند.

از جانب دیگر در طرف مقابل "غنی احمدزی" به نمایندگی از اداره "ترمپ"، "گوبلز زمان حاضر" وزیر خارجه اش "مایک پمپئو" به علاوه آن که با به بازی گرفتن "عبدالمود"، خواب "غنی احمدزی" را پریشان می ساخت نه یک بار بلکه چندین بار صریحاً اعلام که تصمیم گیرنده دولت امریکا است و کسان دیگری با "غال مغال" و "هوچگری" می خواهند خود را مطرح بسازند.

یک روز مانده به مراسم به اصطلاح تحلیف، "غنی احمدزی" به زبان دیپلماتیک، پیش شرط رهائی زندانیان طالب را تلویحاً چنین بیان داشت "من هم به حیث رئیس جمهور نمی خواهم حتا یک زندانی طالب داشته باشم". این جمله که تقریباً هیچ مورد توجه رسانه ها قرار نگرفت، در واقعیت امر طرح پیش شرط از جانب "غنی احمدزی" به کاخ سفید بود. "غنی احمدزی" از آنها خواست: "ریاست جمهوری وی را به رسمیت بشناسند وی هم زندانیان را رها خواهد کرد"

همه شاهد بودیم که از دیروز بدین سو، سوگلی حرمسرای انباشته از هرزگان روز های اخیر "خلیلزاد" و وزارت خارجه آمریکا، یعنی "عبدالمود" سه طلاقه شده به دنیای فراموشی سپرده شد، نمایندگان ملکی و نظامی امپریالیسم آمریکا نه تنها خود در مراسم به اصطلاح "تحلیف" در ارگ شرکت نمودند، بلکه حدود ۳۰ کشور و نهاد بین المللی را نیز به دنبال خود به ارگ کشانیدند تا برای "غنی احمدزی" و ریاست جمهوری اش تبریک بگویند.

تا اینجا قضیه جریان و روند قضایا بود، در این فعل و انفعالات و قسم های جلاله و چند طاقتی که از طرفین متنازع فیه به تکرار شنیده شد، تجربه نشان داد که معامله ای صورت گرفته است. سؤال اینجاست که در این معامله کدام یک خود را ارزانتر فروخته است. در یادداشت امروز توجه شما را به نکاتی چند در همین زمینه جلب می نمایم:

۱- با حرکت از این فرض، که تمام کشمکش های اخیر بین "غنی احمدزی" و نمایندگان آمریکا، ساختگی و صحنه سازی نبوده است، می توان نوشت:

الف: آمریکا از اعزام هیأت نمایندگی خودش به مراسم "تحلیف" در ارگ و به رسمیت شناختن "غنی احمدزی" به مثابه رئیس جمهور قانونی و انتخابی افغانستان قیمت های ذیل را پرداخته است:

*- به صورت رسمی و علنی ابراز داشت که به هیچ اصل و پرنسپیی باور مند نیست آنهم در حدی که حاضر است جهت رسیدن به خواستش حتا نتایج انتخاباتی را بپذیرد که سفیر قبلی خودش آن را رسوا، پرتقلب و مفتضح اعلام داشته بود.

*- برای رسیدن به خواستش حاضر است تمام آنچه را زیر نام دموکراسی، انتخابات آزاد و حاکمیت قانون تا کنون تبلیغ نموده و حتا بدان بهانه بیش از ۲۵۰۰ تن از فرزندان کشورش را به گورستان روانه نمود، زیر پای نماید.

*- به همان سان که تا حال در طول حیاتش با سیلی زدن بر رخسار بومیان آمریکا و کشتن ۶ میلیون سرخپوست و در دوام آن قتل های عام در جاپان و المان و ویتنام و سایر کشور ها نشان داده، از این که باربار بر رخسار مردم افغانستان سیلی بزند، هیچ پروائی نداشته و من بعد نیز نخواهد داشت.

*- احتمال این که من بعد باند "عبدالمود" در کل یعنی تمام "اتحاد شمال" لا اقل دیگر بر "خلیلزاد" و آمریکا اعتماد نکنند و چه بسا روابط شان را با بادران دیگر شان که همه از جمله رقبای امپریالیسم آمریکا به شمار می روند، تقویت نمایند، منتفی نمی باشد.

ادامه دارد